

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37617

гр. София, 14.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

като разглежда дело номер **7319** по описа за **2025** година докладвано от съдия
Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл. 213 и сл. АПК

Образувано е по частна жалба на Н. Г. Д. срещу Решение № 1580/28.04.2025 година, постановено по н.а.х. дело № 14766/2024 година по описа на СРС, с което е оставена без уважение молбата от Н. Г. Д. за изменение и допълване на Решение № 418/03.02.2025 година, постановено по АНД № 14766/2024 година по описа на СРС, НО, 110 състав в частта за разноските.

В частната жалба се навеждат доводи за неправилност на съдебното решение и се иска да бъде отменено, като на частния жалбоподател се присъдят направените разноси пред СРС.

В съдебно заседание, частният жалбоподател – Н. Г. Д., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по частната жалба – Директор Национално ТОЛ Управление- редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

СГП редовно и своевременно призован, се представлява от прокурор П., който не е изразил становище по частната жалба.

Настоящият съдебен състав след като обсъди приложените по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, намира подадената частна жалба за процесуално допустима, а разгледана по същество за неоснователна. Съображенията за това са следните:

В производството пред СРС частният жалбоподател е упълномощил адвокат П.- Б. от АК- Б. с приложено към жалбата пълномощно за процесуално представителство, като на проведеното едно съдебно заседание на 02.12.2024 година частният жалбоподател не се е явил, нито пък неговия упълномощен адвокат, нито е бил представляван от надлежно упълномощения си процесуален представител– адвокат М. П.- Б. и е приключено съдебното следствие, като е даден ход на делото по същество. На 12.12.2024 година е докладвано на съдията-докладчик писмено становище от частния жалбоподател, заведено с вх. № 390257/03.12.2024 година по описа на СРС, към което във връзка с искане за присъждане на разноси, са приложени Договор за правна защита и съдействие, Пълномощно и Списък по чл. 80 от ГПК, а СРС е разпоредил да се

върне на страната, тъй като делото е обявено за решаване в проведеното о.с.з. на 02.12.2024 година. На 12.12.2024 година е докладвано на съдията-докладчик искане от частния жалбоподател, заведено с вх.№396492/06.12.2024 г., за възобновяване на производството по делото с насрочване на ново открито съдебно заседание, в което да бъде дадена възможност на жалбоподателя да участва лично и да реализира в пълен обем защитата си, доколкото не е докладвано и обсъдено депозираното становище и приложенияте към него доказателства. С постановеното Решение №418/03.02.2025 година по АНД №14766/2024 година по описа на СРС, НО, 110 състав, съдът е отменил обжалваното Наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно. В частта за разноските, съдът е констатирал, че с оглед изхода на делото, право на присъждане на разноски по реда на чл.63д от ЗАНН има жалбоподателят, но въпреки изрично направеното искане в жалбата за присъждане на такива, по делото не са ангажирани никакви доказателства нито за размера, нито за реалното заплащане на адвокатско възнаграждение, поради което съдът не се е произнесъл по въпроса за разноските. Въпросът за възлагане на разноските в административнонаказателния процес е изрично уреден в чл.63д от ЗАНН, а именно по реда на АПК. Единственото съдебно заседание по делото е проведено на 02.12.2024 г., което се явява и последното заседание в съответната инстанция по смисъла на чл.80 от ГПК. Правилен е изводът на СРС, че до приключване на това заседание по делото пред районния съд, жалбоподателят е имал възможност както да предяви претенция за присъждане на сторените деловодни разноски по аргумент на чл.80 от ГПК субсидиарно приложим по силата на чл.144 от АПК, така и да представи всички доказателства за техния размер и заплащане, което не е сторил своевременно, а след обявяване на делото за решаване. Според чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. След като не са ангажирани своевременно доказателства за сторените разноски до приключване на последното по делото съдебно заседание, жалбоподателят няма право да иска нито изменение, нито допълване на постановеното решение по реда на чл.176 от АПК, тъй като производствата по ГПК са допустими тогава, когато страната е направила искане за това по реда и в срока по чл.80 от ГПК, но съдът е пропуснал да се произнесе по същото. В случая такава хипотеза не е налице, защото в деня на провеждане на съдебното заседание, жалбоподателят, въпреки че е разполагал с нормативна възможност да подкрепи вече направеното в жалбата искане за присъждане на разноските със съответни писмени доказателства за направения разход, респективно съдът не е пропуснал да се произнесе по това искане, тъй като не са били своевременно представени такива по делото.

Неоснователен е доводът в частната жалба, че съдът е пропуснал да се произнесе по разноските, защото на първо място от представеното пълномощно пред СРС липсва договорено, респективно заплатено адвокатско възнаграждение, нито пък до приключване на устните състезания пред СРС частният жалбоподател е представил доказателства за реално договорено и реално заплатено адвокатско възнаграждение. На следващо място, правилно СРС е приел, че доколкото производството пред първоинстанционния съд се развива по реда на НПК, при съблюдаване принципа за устност и непосредственост, относим и за процесуалното представителство на страните, като за разлика от ГПК и АПК, НПК не предвижда срок за представяне на писмени защиты след обявяване на делото за решаване и съдът се произнася с решението си по сторените разноски, но само когато страните са отправили своевременно и непосредствено искане за това пред съда, ведно с ангажиране на съответните писмени доказателства за доказване на разхода, преди обявяване на делото за решаване, какъвто не е настоящият случай. Нещо повече, не може процесуалното бездействие на страната да се вменява в процесуално нарушение на съда и да се претендират разноски след края на устните състезания

и едва след това да се представят доказателства за заплатен адвокатски хонорар.

Следва да бъде посочено, че крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноси е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноси, а не в по-късен момент. Съдебните разноси са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноси. Отговорността за разноси по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Като е достигнал до този правен извод, СРС е постановил едно правилно решение/ имащо характер на Определение/, което следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд
София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №1580/28.04.2025 година, постановено по н.а.х. дело № 14766/2024 година по описа на СРС, с което е оставена без уважение молбата от Н. Г. Д. за изменение и допълване на Решение №418/03.02.2025 година, постановено по АНД №14766/2024 година по описа на СРС, НО, 110 състав в частта за разноските.

Определението е окончателно.

СЪДИЯ: